

הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

גליון מספר 187

ח' תשרי
תשפ"א

האזינו - שבת שובה

דרך חיים

כעת שהוא יושב רחוק בארמונו סגור ומסוגר ומוגן בשומרים שמונעים לבל יבוא לפניו איש אשר לא נקרא.

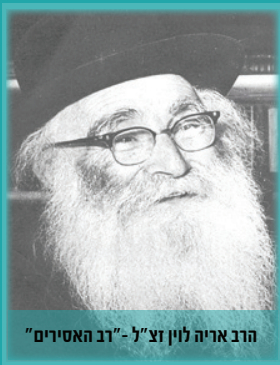
זהו ממש המקרה הקורה אותנו, בני האדם הנמצאים כאן בעולם הזה עלי אדמות. מלך מלכי המלכים נמצא כעת בביתו של כל יהודי, זוהי שעת כושר מצוינת לזכות ולהתקרב אליו ולהדבק בו יתברך. אך רבים מחמיצים שעת כושר זו, וכאשר ירצו לזכות לזאת יצטרכו להגיע אל ארמונו, דבר שאינו קל כלל ועיקר, עד שמי יידע אם יעלה בידם. הימים בהם המלך בארמונו אלו כל ימי העולם הזה, אך ימים אלו של עשרת ימי תשובה הם הימים בהם הקב"ה מגיע אלינו, "בהמצאו... בהיותו קרוב". מה גדולה צריכה להיות עגמת הנפש של המתבונן בערך הימים האלה אם יחלפו בלא ניצולם להתקרבות אל הקב"ה באהבה ובתשובה.

"אף על פי שהתשובה והצעקה יפה לעולם, בעשרה הימים שבין ראש השנה ויום הכפורים היא יפה ביותר ומתקבלת היא מיד שנאמר דרשו ה' בהמצאו" (רמב"ם הלכות תשובה ב ו). שתי מעלות מציין הרמב"ם - "יפה היא ביותר" ומתקבלת היא מיד. "יפה היא ביותר" פירושה שערך התשובה גבוה יותר מבשאר השנה. אך מה הכוונה "מתקבלת היא מיד", האם ישנה תשובה שאינה מתקבלת מיד? עוד יש להבין את לשוננו "ותתן לנו את יום הכיפורים

המשך בעמוד הבא

"דרשו ה' בהמצאו קראהו בהיותו קרוב" - אלו עשרה ימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים שהקב"ה קרוב לקבל את התשובה. החפץ חיים המשיך משל לאדם בעל אכסניה, שהלשינו עליו לפני השלטונות, וכמעט שנגזר דינו לבלות את שארית ימיו בצינוק ובעבודות פרך. אותו אדם הפך עולמות, שכר פרקליטים וסנגורים ושלח שתדלנים לשופטים והעלה חרס בידו. אמרו לו אוהביו וידידיו, רואים אנו כי אין לך תקנה מלבד התייצבותך לפני המלך בכבודו ובעצמו. ידוע שהמלך בעל חסד ואוהב משפט וקשוב הוא לבקשת נתיניו. אם יעלה בידך להוכיח את צדקתך, לא יתן המלך לעוות את משפטך. אותו מלך היה נוהג לפשוט את בגדי מלכותו פעם בשנה, ולשוט על פני הארץ בבגדי הדיוט, כך שלא יידע איש שהוא המלך ויוכל לראות מקרוב האם כל הנהגת המדינה מתנהלת למישרים, אם אין פרץ ואין צווחה, ואין מעוותים בדין ובמשפט. לבש המלך את בגדי ההדיוט והזדמן לעירו של בעל האכסניה, והתאכסן במלון. לא ידע איש כי זהו המלך, ואף לא בעל המלון. לימים, אחר שנסע המלך משם ושב לארמונו, נודע כי אותו אורח היה המלך בכבודו ובעצמו. מששמע זאת בעל האכסניה הצטער על אשר המלך היה במלון, ויכול היה באותה העת לדבר עימו פה אל פה ולהשמיע באזניו את כל טענותיו, והחמיץ שעת כושר זו. כל כך הצטער עד אשר החל לקרוע את בגדיו ולעזוק "אוי לי! אוי לנפשי! המלך רב החסד היה פה, ויכולתי להפיל לפניו תחינתי ולהציל את נפשי. כיצד אשיגנו

הרב אריה ליון זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

דרך חיים

רבנו יונה (שערי תשובה א יא) מבחין בין חלק שהוא קבלה המעכבת לבין קבלה שאינה מעכבת: "עזיבת החטא, כי יעזוב דרכיו הרעים ויגמור בכל לבבו כי לא יוסיף לשוב בדרך הזה עוד". אין רבנו יונה מבחין בתוקף הקבלה, אלא אומר הוא שהכל תלוי במה שגומר בכל ליבו בשעת הקבלה, וזהו הדבר המעכב את התשובה - מה הייתה כוונת הלב בשעת הקבלה. ישנו אופן נוסף שבה נבחנת מידת הקבלה, לפי מידת זמן העמידה שלה, שאם קצרה זמן עמידתה הרי שהיא לוקה בחסר. ביחס לבחינה הזו אנו באים להנהיג המיוחדת של "מתקבלת היא מיד". בתשובה של שאר ימות השנה מבחן ההמתנה הוא המבחין את תוקף הקבלה לעתיד. אך בתשובה של ימים אלה אינה זקוקה למבחן משך העמידות, אלא מתקבלת היא מיד. וזה משום שיום זה הוא "קץ", המידה הטובה שכנגד היות הקב"ה "עד ממהר". לכן לא שייך לעשות עמנו חשבון מה יהיה עם מעשנו אחר יום הכיפורים.

זהו יום גמר השלטון של מידת ארך אפיים בסיבוב שנה זו. גמר השלטון מחייב מידת הפרענות מצד אחד, אבל לעומת זאת מתחייבת הנהיגה טובה בצד הזכות. זוהי כוונת הרמב"ם בדברו על יחוד התשובה בעשרת הימים הללו, שהיא נחשבת כתשובת יום הכיפורים, ולכן מתקבלת היא מיד.

גמר חתימה טובה,

חיים אידלס

הזה קץ מחילה וסליחה לכל עוונותינו", לשון בה משתמש גם הרמב"ם "יום הכפורים הוא זמן תשובה לכל ליחיד ולרבים והוא קץ מחילה וסליחה לישראל" (שם ז).

על יום הדין הגדול של אחרית הימים נאמר "והייתי עד ממהר" (מלאכי ג ה). מבאר הגרי"ז הלוי סולבייצ'יק בשם אביו ר' חיים מבריסק שיום הדין הגדול הוא סוף כל החשבונות, כי אז יהיה דין וחשבון של כל הברואה, וכל המעשים כולם, ועד יום הדין הגדול אי אפשר לשום אדם אפילו אם הוא צדיק ביותר לדעת מה יהיה סוף דינו. וזוהי כוונת "והייתי עד ממהר", לבטל את מידת ארך אפיים, כי אז יתבררו כל המעשים לשלם לכל אדם כפעלו. הזמן הזה הוא סיום כלליות המחזורים של העולם, אבל עד הזמן הזה יש הרבה מחזורים אחרים-שנתיים שמשקפים בזעיר אנפין את המחזור הגדול. לפיכך מן הראוי שבשיקוף יום הדין הגדול שבכל שנה לא תהיה מידת ארך אפיים, אלא מידת הדין שולטת, לכן בתפילת נעילה אנו אומרים "קץ מחילה וסליחה", שזוהי שעת גמר השליטה של מידת הסבלנות. מידת הפרענות היא בחינת גבול למידת ארך אפיים ויש בה משום "עד ממהר". קל וחומר שבמידה טובה, שהיא כפליים ממידת הפורענות, שיש בחינה של עד ממהר, וזו כוונת הרמב"ם "ומתקבלת היא מיד" - שמתקבלת מיד כשהיא לטובה. אך איך אותה מהירות מתבטאת בפועל?

מצינו ג' שלבים בתשובה: חרטה, קבלה לעתיד ווידוי.

הרב אריה לין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

בדרכו של ר' אריה

כתב ר' שמחה רז:

סיפרה לי רעייתו של ראש ישיבת 'שבי חברון' הרב משה בלייכר, הרבנית נאורה בלייכר: זכורני כי בילדותי נלוויתי לאמי והילכנו באחת הסמטאות הצרות בשכונת 'משכנות' בה התגורר ר' אריה לין. משהבחננו כי ר' אריה מהלך אחרינו צודדנו לצדדים כדי שיוכל ר' אריה לחלוף על פנינו. אך ר' אריה נעצר מאחרינו. סבורות היינו שעושה כן באשר אינו רוצה לעבור בין שתי נשים. אך להפתעתנו אמר ר' אריה: "כדאי שנמתין קמעא, שהרי לפנינו עומד חתול שותה חלב ולא כדאי להפחידו..."

(צדיק יסוד עולם עמוד 81)

הרב אריה לוינצ'ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

ביום ראשון הקרוב יחול ערב יום הכיפורים, יום מיוחד כשלעצמו, ולכן מקצרים האשכנזים באמירת הסליחות ואין אומרים בו תחנון כלל. מדברי חז"ל למדנו שישנה מצוה להרבות בסעודה ביום זה, ונחשב לנו כאילו התעננו בתשיעי ועשירי בתשרי. מטעם זה נהגו לאכול סעודה נוספת עם פת מלבד סעודה מפסקת, ונהגו ללבוש במהלכה בגדי לבן. בסעודה זו אוכלים דגים, כשלעומת זאת מקפידים שלא לאכול בסעודה מפסקת דגים חמים. כן יש שנהגו לאכול ביום זה קרפלך - בשר עטוף בבצק, ומנהג קדום הוא ונאמרו בו טעמים רבים.

אין אוכלים הגברים במהלך ערב יום הכפורים מאכלים שונים, כגון: בשר בקר (וכל דבר שמעורב בו בשר בקר, אלא אם אין לו בשר עוף שאז יאכל מעט בקר ללא שומן), שום, ביצים, מאכלי חלב חמים (לעניין זה קפה או תה עם חלב אינם בכלל מאכלי חלב), יין, בירה לבנה, מאכלים מתובלים או חמוצים במיוחד (כלימון ומלפפון חמוץ).

מנהג ישראל לעשות 'כפרות' בערב יום כיפור, כשהזמן הראוי לעשותם הוא קודם עלות השחר (5:20), ואם ניתן יש לשחוט את התרנגול גם כן בזמן זה. המנהג לעשות כפרות על תרנגול, דג או כסף ולומר "זה הכסף יילך לצדקה/ התרנגול יילך לשחיטה/ הדג יילך למיתה". יש לעשות כפרות לכל אחד מבני ביתו. אם עושה כפרות על תרנגול - הזכרים יעשו על תרנגול זכר והנקבות עושות על תרנגולת, ואם עשו להיפך יצאו ידי חובה. נהגו שאשה הרה שעושה כפרות תיתן סכום כפול של כסף לצדקה גם על עוברה, ואם עושה כפרות בתרנגולת תעשה על ב' תרנגולות ותרנגול - משום הספק האם מדובר בתינוק או תינוקת, אלא אם יודעת את מין העובר שאזי תעשה לפי מינו בנוסף לתרנגולת בה משתמשת עבור עצמה. כאשר בעל הבית עושה לבני ביתו נכון שיעשה להם אחר שעשה לעצמו, שיבוא טהור ויכפר על אחרים.

הרמ"א הביא מנהג ללכת לבית הקברות גם בערב יום הכיפורים כבערב ראש השנה. אך תמהו עליו הפוסקים משום שיום זה דינו כיום טוב, ולכן מנהג זה לא נתפשט בישראל. אמנם הנהגה כך יש לו על מה לסמוך. נוהגים הגברים לטבול במקוה טהרה משעה חמישית (11:30) כבערב ראש השנה. כשאי אפשר לטבול במקוה כשר, כבשנה זו, ניתן לקיים טהרה זו על ידי טבילה בארבעים סאה מים שאובים (331)

המשך בעמוד ההבא

הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

ליטר, כבריכה וכדומה) או ברחיצת תשעה קבין, הוה אומר לעמוד תחת ברז במשך כארבע דקות. קודם העמידה תחת המים יש להרטיב את כפות הרגליים העומדות על רצפת המקלחת, כדי שיהיה חיבור בזמן הרחיצה, ויעמיד ידיו בסמוך לגוף אך לא כך שדבוקות לגוף כדי שלא תהיה חציצה. כל זה בשונה מטבילת נשים שרחיצה או טבילה במים שאובים לא מועילה להן. טרם הטבילה או הרחיצה ראוי שיקפידו הגברים על קציצת הציפורניים בידיהם ורגליהם וניקוי כל לכלוך שעל גופו למניעת חציצה כדין טבילת מצוה.

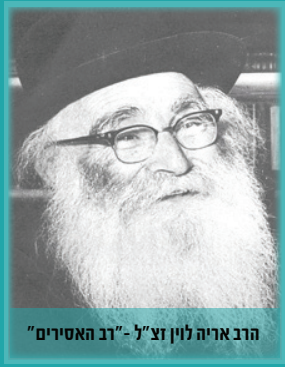
מתפללים תפילת מנחה גדולה (החל מ-13:01) ומתוודים וידוי ארוך בתפילת הלחש, משום החשש שמא יינזק בסעודה המפסקת ולא יספיק להתוודות. לאחר התפילה ניגשים לאכול סעודה מפסקת קודם הצום. את הסעודה מפסקת עורכים על פת כדין סעודת יום טוב, ונהגו רבים לטבול את הפת בדבש או במלח ודבש. יש להקפיד לסיים את הסעודה ולצחצח פיו עד שעת כניסת החג (18:09).

הנשים מדליקות נר בערב יום כיפור ומברכות "להדליק נר של יום הכיפורים" וברכת "שהחיינו". למנהג בנות ספרד אין מברכות את ברכת "שהחיינו", שיוצאות ידי חובת ברכה זו מפיו של החזן אחר תפילת "כל נדרי". בנוסף יש המקפידים להדליק נר נשמה לעילוי נשמת יקיריהם, ובכל אופן יש להדליק נר שידלוק עד סוף הצום לטובת ברכת "בורא מאורי האש" בהבדלה שבסוף הצום, כפי שיבואר לקמן.

קודם השקיעה (18:30) מתעטפים הגברים בטלית בברכה ומזדרזים לבית הכנסת לאמירת "כל נדרי", כאשר נכון לסיים את אמירתו קודם השקיעה, או עכ"פ להתחיל קודם השקיעה ולסיים בזמן בין השמשות. הגברים מזדרזים קודם החזן בברכת "שהחיינו" על קדושת היום על מנת שיוכלו לענות "אמן" על ברכתו. נהגו בני אשכנז להקדים ולומר ביחידות 'תפילה זכה' ובני ספרד נהגו להקדים ולומר את פיוט 'לך אלי'. גם אדם שנאלץ להתפלל ביחידות מפאת המצב הבריאותי יאמר כל נדרי, על אף שמעיקר הדין יש צורך בג' בוגרים להתרת נדרים, משום הרמזים העמוקים והנשגבים שיש בהתרת נדר עליון. אך עלינו לדעת שאין בכך משום התרה לנדרינו, ולכן אדם שלא התיר נדריו בערב ראש השנה יזדרז להתיר נדריו כדין בפני שלושה טרם יום הכיפורים, ובשעת הדחק ניתן אף להתיר בשיחת טלפון עם ג' גברים בוגרים (כפי שהארכנו בדבר זה בעלון ראש השנה).

המשך בעמוד ההבא

הרב אריה לויין זצ"ל - "דב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

ביום הכיפורים ישנם חמישה עיניימים - אכילה ושתייה, סיכה, רחיצה, נעילת הסנדל ואיסור התייחדות איש עם אשתו;

איסור אכילה ושתייה הוא איסור מן התורה. חולה שרופא ציווה עליו לשתות או לאכול, יש להיוועץ עם רב מובהק כדי לדעת איך לנהוג. ברוב המקרים אין צורך גם לאכול וגם לשתות, וגם כששותים בהיתר אין צורך ללגום יותר מ-40 CC מים או 37 CC משאר משקים שזה שיעור האיסור מהתורה שעונשו כרת. בין שתייה לשתייה יש להמתין תשע דקות, ובעת צורך של ממש ניתן להסתפק בהמתנת חמש דקות. על כל פנים כדי לא להיכנס לספקות יש לציין לרב פוסק מה אמר הרופא ולקבל הדרכה מדויקת. בכלל זה גם נשים הרות ואחר לידה או הפלה חלילה יתייעצו עם מורה הוראה מובהק בהתאם לקושי ההיריון, רקע קודם, מחלות רקע או תסמיני קורונה חלילה. (בעניין חולי קורונה - יעוין בשו"ת שבסוף העלון).

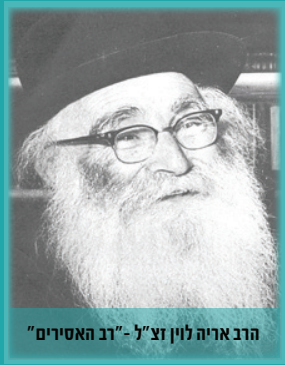
אין לרחוץ ביום כיפור, לכן אדם שקם בבוקר נוטל את ידיו עד סוף קשרי אצבעות, דהיינו החיבור בין אצבעותיו לכף היד. אמנם מי שמותר לאכול ביום הכיפורים, נוטל ידיו כרגיל קודם אכילת הלחם, משום שנטילה זו היא מצוה. כן הכהנים נוטלים ידיהם כרגיל קודם ברכת כהנים. אדם שנגע בדבר מלוכלך או בנעליו ירחוץ את המקום המלוכלך בידיו.

אין לסוך ביום כיפור, ובכלל זה שימוש בבושם או במיני קוסמטיקה של נשים. אמנם אדם שסובל מריח רע יכול להשתמש בדאודורנט שמותר לשימוש בשבת, שאין זה לשם תענוג אלא למניעת עגמת נפש.

אין נועלים נעלי או סנדלי עור, כשהמנהג לחנך גם את הילדים שלא להשתמש בנעלי עור, בעיקר כיום שיש תחליפים נוחים. אמנם ילד אשר סובל מכך יכול להמשיך להשתמש בנעליו הרגילות. כן ניתן להקל ללבוש נעליים נוחות שאינן מעור, כגון 'קרוקס' ודומי, אמנם המחמיר בכך תבוא עליו ברכה.

ביום זה מתפללים חמש תפילות - ערבית, מוסף, מנחה ונעילה. בתפילת ערבית אחר סיום התפילה אומר הש"ץ 'סליחות', ובתוכן אומרים י"ג מידות של רחמים. אדם המתפלל ביחידות מפאת המצב הבריאותי או כל סיבה אחרת לא אומר את י"ג המידות (ועוצר אחר המילים "על פניו ויקרא"), ויש מקילים באמירת י"ג מידות ביחיד אם אומרן בטעמים כקורא בתורה, ואז ראוי להמשיך עד "ועל רבעים" ובדיעבד יכול לחתום ב"ונקה". אמנם רבים מפוסקי אשכנז וכן הנוהגים על דרך הסוד נמנעים לחלוטין המשיך בעמוד ההבא

הרב אריה לויין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

מאמירת י"ג מידות. בתפילת שחרית קוראים אנו את תחילת פרשת אחרי מות (ויקרא טז), ומעלים ששה עולים. ולאחר הקריאה מפטירים בישעיה פרק נז. בתפילת מנחה קוראים בתורה את 'פרשת עריות' (ויקרא יח) ומפטירין בספר יונה. אדם שאינו יכול לבוא לבית הכנסת מפאת חולי או בידוד יכול לקרוא בביתו את קריאת התורה וההפטרה בלא הברכות. בתפילת מוסף אומר הש"ץ את 'סדר העבודה', אדם שנאלץ להתפלל ביחידות יאמר בביתו את סדר העבודה במלואו, ואף יכול להשתחוות בביתו בכל מקום בו כורעים ומשתחוים בבית הכנסת, שאין דומה השתחויה זו לנפילת אפיים שמזקינה הימצאות ספר תורה במקום.

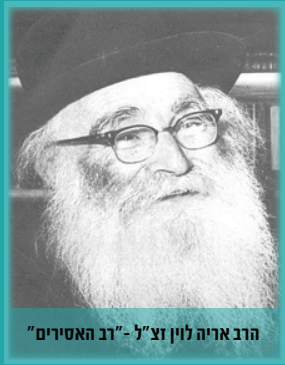
עיקר עבודת יום הכיפור הוא הוידוי, ואומרים אנו במהלך היום עשרה וידוים - אחד בכל תפילה ואחד בחזרת הש"ץ של כל תפילה. גם כאן, אדם שנאלץ להתפלל ביחידות אחר שסיים את תפילת הלחש שלו יכול לומר את הפיוטים אותם אומר שליח הציבור בחזרת התפילה ולהתוודות, אך כמובן לא יאמר דברים המצריכים עשרה - כחזרת הש"ץ עצמה, קדושה ו'מודים'.

תפילת נעילה יש להתחיל כחצי שעה לפני השקיעה (שזמנה 18:29). תפילה זו הינה התפילה הנועלת וחותמת יום מקודש זה, ולכן יש להתאמץ ביותר לכוון בה. בחזרת הש"ץ של תפילת נעילה נוהגים לומר 'סליחות' ובתוכם י"ג מידות של רחמים, אותם יאמר המתפלל ביחידות כנ"ל. בתפילה זו אנו משנים את הנוסח בתפילת הלחש וב"אבינו מלכנו" ל"חתמנו" ו"חתום". אם הגיעו לברכת כהנים קודם השקיעה נושאים הכהנים את כפיהם, ויש המקילים עד 13 דקות לאחר מכן. אמנם אם לא הספיקו להגיע לברכת כהנים עד שעה זו - לא יישאו כפיהם. אחר צאת הכוכבים (18:47) אומרים 'קדיש תתקבל' ותוקעים בשופר. זמן התקיעה וסוג התקיעות נתון בשינויי מנהגים, והתוקע יקפיד לומר "ברוך המבדיל בין קודש לחול" קודם שיתקע.

אדם בריא שיכול להמתין עם האכילה יקדים ויתפלל ערבית בנחת, יוסיף בברכת "אתה חונן" את הבדלת "אתה חוננתנו" ולאחר התפילה יאמר קידוש לבנה, ורק לאחר מכן יבדיל על הכוס. את ההבדלה נעשה על הכוס כבכל מוצאי שבת. לא מברכים על הבשמים במוצאי יום כיפור משום שאין ביום זה נשמה יתירה, וכיוון שברכת "בורא מאורי האש" נתקנה דווקא במוצאי שבתות אין מברכים אותה אלא על 'נר ששבת' - כלומר נר ששהה דולק לאורך כל יום הכיפורים.

המשך בעמוד ההבא

הרב אריה לויין זצ"ל - "דב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

הלכה ומנהג

אחר ההבדלה עושים סעודה של שמחה, כלשון הפסוק "לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי רצה כבר רצה אלוקים את מעשיך", שאנו שמחים על כך שאנו בטוחים שיצאנו זכאים בדין. נהגו ישראל ללכת מחיל אל חיל ולצאת ממצוה למצוה, ולכן נוהגים להתחיל במוצאי יום כיפור בבניית הסוכה.

ביום חמישי שאחר יום כיפור נוהגים לקום מעט מוקדם מהרגיל להתפלל תפילת שחרית. בימים שבין יום הכיפורים לסוכות אין אומרים תחנון (עד סוף חודש תשרי). בני אשכנז אומרים בימים אלו "למנצח" ו"אל ארך אפיים", ובני ספרד אין אומרים כדין שאר ימים שאין אומרים בהם תחנון. ימי אלו הינם ימים של הכנה לקראת חג הסוכות- בניית הסוכה, בחירת ארבעת המינים והכנות לחג הקדוש הקרב ובא.

הרב אריה לוין זצ"ל - "רב האסירים"

כמים חיים

בנשיאותו של הרב חיים אידלס שליט"א

בהוצאת ע"ר "איש צדיק היה" 580546158

שו"ת

עם הרב חיים אידלס

שאלה |

שלום הרב, גמר חתימה טובה, אנו נמצאים בבידוד עקב מחלה של אחד מבני הבית שאומת כחולה קורונה. במהלך הבידוד חלק מבני המשפחה לא חשו בטוב- מה הדין שלנו לגבי צום יום הכיפורים?

תשובה |

גמר חתימה טובה ורפואה שלמה במהרה. יש לחלק בין אדם חולה למבודד ובין בעל תסמינים לשאינו בעל תסמינים:

אדם חולה חלילה- אם אין לו תסמינים צם כרגיל, ואם חש חולשה ישתה ל'שיעורים' מבוקר יום הכיפורים, הוה אומר שמתירים לשתות 40CC מים או 37CC משאר משקים לפי צורכו, אחת לתשע דקות, ואם זקוק לצמצם את הזמן מפאת חולשתו ישתה אחת לחמש דקות. וניתן למדוד שיעור זה טרם יום כיפור. אם מדובר בעל מחלות רקע או דיכוי חיסוני- אוכל ושותה כרגיל כחולה שיש בו סכנה. חולה בעל תסמינים עם חום- אוכל ושותה כרגיל, ובלא חום- אוכל ושותה לכתחילה ב'שיעורים גדול', הוה אומר 2500 סמ"ק שתיה מזינה בהפרשי זמן כאמור. הגדרת האדם כחולה היא ארבעה עשר יום מהיום בו אובחן כחולה או עד סיום התסמינים - המאוחר מבין השניים.

אדם בבידוד- בלא תסמינים צם כרגיל. עם תסמינים ללא חום- נחשב כחולה קורונה ושותה ל'שיעורים גדול' כנ"ל. עם חום- נחשב כחולה קורונה עם חום ואוכל ושותה כרגיל. אם מדובר באדם בעל מחלות רקע או דיכוי חיסוני- ישתה ל'שיעורים' מערב יום כיפור גם אם לא ראה תסמינים כלל. אדם שאינו בבידוד- ללא תסמינים צם כרגיל, עם תסמינים ללא חום- יצום ולא ייצא מביתו, ואם חש חום- לא ייצא מביתו וישתה ויאכל ל'שיעורים' כשאר חולים רגילים שהתירו להם, מחשש שחלה בקורונה.

כמובן שאדם בעל מחלות רקע שמסכנות אותו יימנע מיציאה מביתו ויצום כרגיל (אם מחלותיו מאפשרות זאת).

